

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym dnia 23 lipca 2020 roku do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. S. kwoty 5811,15 zł z wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 25 lipca 2020 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt VI Nc-e 1103489/20 dnia 12 sierpnia 2020 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin - Zachód w Lublinie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

We wniesionym w terminie i bez braków sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany, działając przez profesjonalnego pełnomocnika, podniósł zarzuty polegające na tym, że: umowa pożyczki nie jest podpisana, nie wiadomo czy pozwany wyraził zgodę na przelew wierzytelności, przelew (...) grosze nie potwierdza zawarcia umowy pożyczki, umowa zawiera klauzule niedozwolone.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w sprawie sygn. akt I Nc 377/20 dnia 4 grudnia 2020 roku Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Głubczycach orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

We wniesionym w terminie i bez braków sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany, działając przez profesjonalnego pełnomocnika powtórzył zarzuty zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 maja 2019 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawarła z P. S. umowę pożyczki nr (...). W ramach ww. P. S. udostępniono za pośrednictwem serwisu smartpożyczka.pl kwotę 1.000,00 zł do korzystania na okres 30 dni, a z której P. S. nie uregulował należności w kwocie 581,15 zł, id (...). Transakcja nosiła dane nr (...), id (...), id klienta (...), data 12 maja 2019 roku, godzina 20:16, termin do 11 czerwca 2019 roku, kwota kapitału 1.000,00 zł, kwota prowizji i odsetek 282,22 zł, oraz informacja o braku płatności.

Dowód: załącznik do potwierdzenia 1P/ (...) k. 43, wydruk ramowej umowy pożyczki k. 48-52v

Umową cesji z 10 października 2019 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wierzytelność przysługującą jej od P. S. z tytułu umowy pożyczki smartpożyczka.pl id (...) w kwocie 1.000,00 zł kapitału, 274,00 zł tytułem prowizji, 8,22 zł tytułem odsetek kapitałowych, 47,59 zł tytułem odsetek karnych, przy czym przelewem objęto 1.000,00 zł tytułem kapitału, 55,48 zł tytułem niespłaconej prowizji, 8,22 zł tytułem niespłaconych odsetek kapitałowych oraz 26,11 zł tytułem niespłaconych odsetek karnych.

Dowód: umowa cesji z załącznikami k. 23-41v

Wezwaniem z 21 czerwca 2019 roku P. S. został wezwany do uregulowania kwoty 1.282,22 zł z tytułu pożyczki (...).

Dowód: wydruk wezwania do zapłaty wraz z wydrukiem potwierdzenia nadania k. 56-57

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W artykule 230 k.p.c. mowa jest o tzw. faktach milcząco przyznanych. Kodeks postępowania cywilnego, w związku z wszczętym postępowaniem nakłada na pozwanego obowiązek wdania się w spór (art. 221), a nadto złożenia

oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej dotyczących okoliczności faktycznych (art. 210 § 2 k.p.c.). Strona sama musi pilnować dopełnienia obowiązków procesowych, spoczywających na niej. Jeżeli ich nie wypełni, ponosi skutki prawne swych zaniedbań. O tym, czy ma zastosowanie art. 230 k.p.c., decyduje zebrany w sprawie materiał dowodowy, przy uwzględnieniu charakteru i przedmiotu postępowania. Sąd musi zatem, na podstawie wyniku całej rozprawy, tj. wszystkich okoliczności sprawy, całego materiału procesowego, nabrać przekonania, że strona nie zamierzała i nie zamierza zaprzeczyć istnieniu faktów przytoczonych przez stronę przeciwną (wyrok SA w Białymstoku z 28.02.2018 r., I ACa 822/17, LEX nr 2516254).

W tym miejscu przedstawić należy szczególne reżimy dotyczące postępowania uproszczonego, w którym wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. Przede wszystkim z uwagi na prekluzję pozwany traci możliwość powoływania nowych zarzutów po złożeniu środka zaskarżenia a tym bardziej po wniesieniu apelacji. W piśmie zawierającym środek zaskarżenia od nakazu zapłaty pozwany powinien wskazać, czy zaskarża nakaz w całości czy w części oraz przedstawić zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy (art. 480³ § 2 k.p.c.)

Zgodnie z ogólną normą art. 381 k.p.c. również na etapie postępowania apelacyjnego obowiązuje prekluzja co do dowodów, albowiem sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynika później. Tym samym co do zasady na etapie postępowania apelacyjnego obowiązuje zakaz przedstawiania nowych dowodów przez strony postępowania. Artykuł 381 k.p.c. został wprowadzony głównie w celu dyscyplinowania stron, przez skłonienie ich do przedstawiania całego znanego im materiału faktycznego i dowodowego już przed sądem pierwszej instancji. Jednocześnie tym sposobem ustawodawca zapobiega także przewlekłości postępowania. Obostrzenia zawarte w cytowanym przepisie są wyrazem dążenia do koncentracji materiału procesowego. Dla strony zapobiegliwej i dbającej należyście o swoje procesowe interesy, obostrzenia te nie stanowią przeszkody w zrealizowaniu celu procesowego, w szczególności polegającego na ujawnieniu prawdy materialnej. Nie istnieją przepisy nakładające na Sąd obowiązek działania we wskazanym zakresie z urzędu i wyręczenia stron w obowiązku stawienia się na rozprawę i ustosunkowania się do zarzutów.

Kolejnym istotnym odstępstwem postępowania uproszczonego (wszystkie sprawy o świadczenie, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza dwudziestu tysięcy złotych zgodnie z nowym brzmieniem art. 505¹ k.p.c.) jest preferowane dyrektywy szybkości postępowania kosztem nawet prawdy formalnej. Zgodnie z art. 505⁶ § 3 k.p.c. jeżeli sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Zgodnie z art. 505⁹ k.p.c. apelacji w sprawie w postępowaniu uproszczonym nie można oprzeć na zarzucie błędu w ustaleniach stanu faktycznego, chyba że wynikły z naruszenia określonego i konkretnie wskazanego przepisu proceduralnego. Zgodnie z art. 505¹² § 1 k.p.c. wyrok wydany w postępowaniu uproszczonym można uchylić jedynie przy realizacji koniunkcji przesłanek naruszenia prawa materialnego, i braku wystarczających podstaw do zmiany wyroku wskutek materiału dowodowego zawartego w aktach oraz w przypadkach określonych w art. 386 § 2 i 3. Zgodnie z art. 505¹² § 1¹ w sprawach określonych w art. 505⁸ § 4 przepisu § 1 nie stosuje się, a zaskarżony wyrok może zostać uchylony tylko w przypadkach określonych w art. 386 § 2 i 3. Co więcej, wyrazem dyrektywy szybkości postępowania jest również art. 505¹² § 3 k.p.c., zgodnie z którym Sąd drugiej instancji oddala apelację również wtedy, gdy mimo naruszenia prawa materialnego lub przepisów postępowania albo błędnego uzasadnienia zaskarżony wyrok odpowiada prawu.

W niniejszym postępowaniu z uwagi na ogólne i szablonowe sformułowanie sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego zarówno w elektronicznym postępowaniu upominawczym, jak i w postępowaniu upominawczym, pozwany nie zaprzeczył, że zawierał z powodem ramową umowę pożyczki nr (...) za pośrednictwem serwisu smartpożyczka.pl. (...) przyznał, że z serwisem została zawarta umowa poprzez przelew w kwocie 1 grosz. Niniejsza umowa nie przenosiła wartości 1.000,00 zł i jej zawarcie mogło zostać wykazane lub uprawdopodobnione bez rygorów dowodowych, zatem

zarzut samych braków podpisów nie zasługuje na uwzględnienie. Całokształt twierdzeń pozwanego sprowadza się do przyznania, że z powodów została zawarta przedmiotowa umowa w formie elektronicznej. Przy tym pozwany nie odniósł się również do kwestii spełnienia przez niego części świadczenia, a przez to wysokości roszczenia, opłat i prowizji.

Załączona dokumentacja pozwala na identyfikację pożyczki w ramach ww. P. S. udostępniono za pośrednictwem serwisu smartpożyczka.pl kwotę 1.000,00 zł do korzystania na okres 30 dni: dane nr (...), id (...), id klienta (...), data 12 maja 2019 roku, godzina 20:16, termin do 11 czerwca 2019 roku, kwota kapitału 1.000,00 zł. Powyższe koreluje również z danymi zawartymi w umowie cesji wierzytelności. Porównując wysokość kapitału 1.000,00 zł do prowizji 274,00 zł w ocenie Sadu nie narusza dobrych obyczajów i mieści się w granicach ukształtowanych przepisami.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w pkt. I wyroku, zasądzającym od P. S. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. kwotę 581,15 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 25 lipca 2020 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł w pkt. 2 na podstawie art. 98 k.p.c. Powód poniósł następujące koszty: 100,00 zł opłata sądowa od pozwu, 17 zł opłata skarbową za pełnomocnictwo, 270,00 zł wynagrodzenie pełnomocnika. Łącznie koszty wynoszą 387,00 zł.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku uzasadnieniem doręczyć zgodnie z wnioskiem
3. kal. 14 dni

G., dnia 16 marca 2021 roku